

L'ESPURNA

Franqueig concertat

1
Les armes llargues al front. Però totes, totes. Adhuc les del Cos de Seguretat

Segona Epoca. Any II. Núm. 104.

Girona, dijous, 18 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

L'únic remei contra el vici de conformació

Un dels arguments més prodigats per l'anarco-sindicalisme per tal de justificar el seu apoliticisme intransigent, consistia en sentar l'afirmació que l'obrerisme polític esdevenia, en el temps, tan corromput com els polítics de la burgesia.

Els comunistes llibertaris, abans de la guerra revolucionària que la classe treballadora ibèrica sosté contra el capitalisme feixista, ajudat per la «neutralitat» del capitalisme democrata, rebutjava rodonament fins la idea de participar en unes eleccions per tal d'obtenir uns llocs als Parlaments, als Ajuntaments o a qualsevol institució estatal. No volien diputats ni regidors propis, car prèviament tenien sentada la premissa que els representants obrers, inevitablement, per raó del vici de conformació, havien d'acabar essent tan malejables com els representants de la burgesia.

Aquesta posició, al nostre entendre literalment errada, era relativament reforçada pel trist paper que el reformisme social-demòcrata ha fet sempre en l'escena de les lluites polítiques i socials. En tots els temps i a totes les latituds, la social-democràcia ha renegat del principi de la lluita de classes per a ajeure's en els llits tous del col·laboracionisme podrit. Tot fent d'oposició d'esquerra del mecanisme parlamentari de la democràcia burgesa, el reformisme social-demòcrata ha votat crèdits de guerra, lleis de repressió social mesurades aranzelàries a benefici del capitalisme nacional etc. etc.

Contra això, l'anarquisme, en tant que cos social actuant, reaccionava amb una inhibició «activa» en les lluites polítiques. Es a dir, no es limitava a restar, indiferent, a marge d'aquestes lluites, sinó que feia formidables campanyes d'agitació antipolítica.

La tossuderia dels fets, a Ibèria—un dels països on l'anarcosindicalisme té un pes determinant—ha comportat la modificació de posicions, sinó teòriques, almenys tàctiques. La C.N.T. i la F.A.I. col·laboren avui als governs de València i de la Generalitat de Catalunya i a tots els organismes i institucions estatals. En quina proporció ha fet estralls aquell vici de conformació?

Hauríem d'establir dues categories. La de les representacions de la cúspide i la de les representacions de la base. Creiem sincerament que a dalt, la política de l'antifeixisme abstracte és practicat per raó del manteniment d'una unitat d'acció, circumstància aprofitada pels altres per a arrancar concessions polítiques en perjudici de la revolució.

L'interès de la qüestió, al nostre entendre, està en trobar l'eix central que faci gravitar dintre la seva òrbita revolucionària tot el mecanisme bastit a l'entorn de la pròpia unitat d'acció. En síntesi: unitat d'acció, sí; però per a guanyar una guerra de classes, la guerra que, destruint tots els fonaments del capitalisme, pareixi la futura societat comunista.

En canvi, pel que fa en les representacions de baix i del mig, cal dir que la previsió llibertària dels vicis de conformació ve éssent, en força cassos, confirmada. Observem un alarman estarrufament en certs companys que ara seuen en cadires de vellut. D'altres agafen el rave per les fulles i acusen els mateixos defectes que tenien els dòmines d'abans. D'altres, encara, confonen la gimnàstica amb la magnèsia i deixen veient visions a la gent de bona fe. I, finalment, n'hi ha uns darrers que són imperceptiblement assimilats per la superestructura del règim burgès, refet de les ferides que semblaven mortals, rebudes vuit mesos enrera.

G U I O Bombes a Barcelona

La bella capital catalana ha estat novament bombardejada. Les víctimes corresponen als barris proletaris: Poble Sec i Barceloneta. Casualitat? No. A Madrid ha succeït exactament. El feixisme s'enceva amb les barriades obreres. És indignant, però és ben lògic. És un fet elogiós que confirma el caràcter de la crudel lluita. Lluita de classes. El centre de la ciutat, habitat pels aristòcrates capitalistes partidaris incondicionals del feixisme, ha estat intencionadament respectat. L'odi és al treballador, al fill del treballador. Contra la llar obrera i contra l'escola que vetlla pel fill del proletari. A ells van adreçades les bombes.

El bombardeig d'abans d'ahir no tenia altra objectiu que escampar el pànic i la mort.

Perquè no són venjades les víctimes?

Perquè no es prenen represàlies? És que la única missió de l'aviació nostre és passejar-se pel cel tranquil i fer voleiar fulles de propaganda política?

Per què no responem d'identica manera a les criminals provocacions de l'enemic? Cal bombardejar les ciutats per ells ocupades.

Les conseqüències d'aquest fenomen poden ésser nefastes. La Història no perdona. Aquella classe social que deixa passar la seva hora, està fatalment condemnada a l'ostracisme durant llargues dècades. Com lluitar contra els vicis de conformació? No coneixem més que una manera. Amb teoria revolucionària elara i precisa, sense confusionismes, posicions concretes i increbantable disciplina. Cosa no massa difícil per a un partit obrer revolucionari. Gens fàcil per a una organització sindical.

Convé que constatin també les tragèdies del bombardeig. Que visquin uns moments de neguit i de metralla. Que reaccionin horripitats davant les víctimes i les desgràcies. Que comprenquin i que

sentin les llàgrimes de tantes mares.

Represàlies, sí! No els regategem bombes. Vengem les nostres víctimes!

GRACIETA

CRÒNICA DIÀRIA

Ha començat el control

A les dotze de la nit del dissabte passat va començar formalment l'aplicació del pla de control de costes i fronteres de la península, preparat amb tota minuciositat pel Comitè de no intervenció instal·lat a Londres.

El cercle de ferro del qual parlàvem dies enrera, envolta ja la jorja del proletariat revolucionari ibèric. I la trampa ha estat feta d'una manera descarada, sense guardar les formes de la bona educació, tan cares als *gentlemen's*. La vigilància del litoral de la Mediterrània, des del cap de Creus al de Palos, serà exercida per les flotes italo-alemanyes. És a dir, el govern del Front Popular francès, el govern del liberalisme britànic i el govern de la Rússia socialista — per a no esmentar més que els principals països «amics» — han convingut que la vigilància de les nostres costes mediterrànies vagi a càrrec exclusivament dels assassins de la nostra població civil.

Un oficial italià dels que han caigut presoners de les nostres tropes al front de Guadalajara, ha descobert en les seves declaracions els criminals propòsits que, a l'empar de les disposicions «neutrals»

del Comitè de no intervenció sobre el control de costes i fronteres peninsulars, volen portar a la pràctica Hitler i Mussolini. El pla consisteix en desencadenar una forta ofensiva sobre Madrid i realitzar, simultàniament, amb llurs esquadres — amb les mateixes esquadres de vigilància del litoral — una operació naval sobre Barcelona i València.

I tot això es fa amb l'aquiescència tàcita del grup de potències imperialistes democràtiques. A nosaltres no ens ve de nou. Però, què els sembla a aquells que, per tal de guanyar-se la simpatia i la confiança de *mister Eden* i *monsieur Blum*, han fet mans i mànegues per a esborrar del diccionari el mot revolució socialista?

Malgrat tot, la classe treballadora ibèrica sortirà triomfant. No és possible, ni remotament, admetre l'eventualitat d'una derrota. Hauréem aconseguit, això sí, amb la candidesa que hem malgastat, que la victòria ens costi més víctimes i, el que és més punyent, que caiguin víctimes innocents.

Reiteradament hem dit que si des de bon començament haguéssim trucat amb energia a les portes de la solidaritat del proletariat internacional, aliats naturals nostres, enlloc de fiirtejar amb les cancelleries burgeses, la situació no fóra la present. Sembla que ara aquesta creença s'extèn. Aprofitem l'ocasió i no perdem més temps, el qual, segons diuen, és or.

Joan Quer

QUE ES HITLER?

Fiorello La Guardia, alcalde de New-York, va tractar Hitler de «jànatic amb camisa bruna, que amenaça actualment la pau d'Europa i del món».

Es evident que La Guardia va parlar amb eufemisme, degut al seu càrrec d'alcalde de New-York. Si hagués pogut parlar clar, segurament hauria maldit el moment que el Führer va nèixer, la llet que va mamar i l'aire que respira.

“La Batalla” ha estat suspesa. Obrers, camperols: Llegiu

“La Batalla Obrera”.

Conferència de Miquel Martí a La Bisbal

Un gran acte de cultura social

En plena Revolució russa, Lenin es vegé obligat a passar la frontera i refugiar-se a Finlàndia mentre Trotski era detingut a Moscou pels servidors de Keremki i del reformisme socialista.

Tres mesos després, els bolxevics assaltaven el palau d'Hivern i conquerien el Poder.

Després de la Revolució de febrer, es produí la Revolució d'Octubre, que sabé aplicar la veritable consigna: fer la Revolució per tal de guanyar la Guerra Civil.

Com estava anunciat, tingué lloc dimarts a l'Ateneu Obrer de la Bisbal una conferència a càrrec del nostre company Miquel Martí.

Molts obrers i obreres de la C.N.T. militants del P.O.U.M. i simpatitzants fretuosos d'escoltar la paraula autoritzada del conferenciant ompliren el saló.

El company Albert Pagès, Secretari polític de la localitat obrí l'acte en breus paraules de presentació i fent constar que el P.O.U.M. sap contestar les campanyes de difamació amb actes culturals que capaciten a la classe obrera en la lluita contra el feixisme, fins a vèncer o morir.

Es referí a la campanya difamatòria contra el P.O.U.M., la qual —afirmà el conferenciant— no té res d'original.

Deia Lenin que no hi havia cap obrer a les fàbriques que s'atrevis a dir-se bolxevic sense exposar-se a una pallissa per part dels mateixos obrers.

Però Lenin adoptà en front de la guerra Europea una posició clara: Era una guerra de contradicció burgesa. El deure de la classe treballadora era convertir-la en una guerra social.

El partit de Lenin perseguit, també, visqué a la clandestinitat i malgrat tot el març de l'any 1917, als tres anys de guerra Europea, feia Lenin l'entrada a Petrograd enmig d'indescribable entusiasme. Lenin no volgué col·laborar en el govern menxevic; però el juliol del mateix any 17, es veia obligat a repassar la frontera, mentre Trotski era detingut i empresonat.

La nit del 25 al 26 d'octubre, els bolxevics assetgen i assalten el Palau d'Hivern, mentre Lenin dictava el famós decret, segons el qual la terra és de qui la treballa.

Parlem d'Alemanya. En 1918 esclatà la revolució quedant estancada, en la revolució democràtica.

Rosa Luxemburgo i Karl Liebknecht volen portar la Revolució endavant. Els Lenins d'Alemanya, els spartacistes foren derrotats per Noske.

Dos corriols: el del reformisme i el de la Revolució Socialista.

Rússia enfila el camí de la Revolució Social; Alemanya, el viarany reformista.

A Rússia, s'està edificant el Socialisme.

A Alemanya, regna el feixisme. Nosaltres ens trobem en el moment crucial de triar un d'aquests corriols.

Hi ha una força revolucionària formada pel P.O.U.M., la C.N.T. i la F.A.I.

Una altra força contrarrevolucionària, reformista, ens vol aturar.

Tota revolució crea els seus organismes.

La Rússia proletària creà el Soviet com a organisme administratiu; l'Exèrcit Roig, que la defensà del capitalisme estranger; la Txeca, força interior per a mantenir l'ordre revolucionari; i l'Assemblea d'obrers, soldats i

camperols que constituí l'òrgan legislatiu.

Es una farsa la creació d'un cos de seguretat neutral.

Nosaltres tenim dret a tenir un cos al servei de la classe treballadora.

Es vol crear l'Exèrcit Popular, neutral, apolític, mentre es fa campanya en contra de les milícies obreres, que són l'autèntic exèrcit de la Revolució.

Els que diuen, primer fem la guerra, que després ja veurem, justifiquen la consigna en la necessitat de no espantar les nacions democràtiques parlant de Revolució.

Lenin deia que les nacions democràtiques solament intervenen quan perilln llurs interessos de classe.

Espanya és avui presa cobejada de dos imperialismes.

Solament, la Revolució Socialista ens farà ésser l'eix de la constellació revolucionària mundial.

Quins seran els nostres aliats?

Lenin deia: unir tots els estats base contra els estats capitell; aplegar tots els damnats contra els burgesos.

L'objectiu és ensenyar-los a rebel·lar-se. La I. C. havia d'ésser insurreccional i no pacifista.

Durant els temps de Lenin, la I. C. era insurreccional. En 1924 desaparegué Lenin i la I. C. cercà els contactes amb els estats capitells, convertint-se en pacifista.

I això ha estat possible, perquè, en mancar Lenin, desaparegué la democràcia interna de la I. C.

Es el cas nostre de la U.G.T. El Comitè Nacional prohibeix les Assemblees. Perquè la base no hi posi una tònica revolucionària.

El capitell diu representar la U.G.T., a espatlles de la voluntat de la base.

Els comitès superiors de la U.G.T. volen dissoldre les Patrulles de control, Milícies, els comitès...

Quan ha parlat la U. G. T.?

Avui la U. G. T. serveix per a inflar el P. S. U. C.

Si aquest partit es deslligués de la U. G. T. seria un partit fantasma.

Avui és l'obstacle més enutjós per a la Revolució Socialista.

El P. S. U. C. adopta les mateixes consignes que ostentà el Partit Radical.

La pacificació dels esperits per no ferir els interessos capitalistes. L'aixamplament de la base, aplegant sota la capa de l'antifeixisme totes les dretes reaccionàries i els filo-feixistes i, àdhuc, els feixistes.

Aquest partit amb les armes més indignes, ataca a la C. N. T. i al P. O. U. M.

A la República Democràtica del 14 d'abril, deia Maurin, li passarà com a la catedral de Girona, que va ésser construïda en el segle XVIII quan ja no es feien catedrals. No va enllestir-se ni acabar-se.

La independència de la Pàtria és un altre sofisma. La classe treballadora no té ni Pàtria, ni Patrimoni, ni Patriotisme, en el concepte tradicional. La nostra Pàtria és el Món; el nostre Patrimoni, les conquestes de la Revolució; el nostre Patriotisme, la solidaritat internacional de tots els explotats.

Diguem amb Buharin: les Revolucions són les locomotores de la Història. Sols el proletariat pot ésser-ne el maquinista inamovible. Però aquestes locomotores no han de parar-se mai. Han de marxar sempre avant envers el Poder i envers el Socialisme.

Acabà afirmant que o la classe treballadora pren la direcció total de la guerra i consolida les conquestes de la revolució o ens aboquem a un cataclisme de tràgiques conseqüències per al proletariat mundial.

Corresponsal

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 18 de Març del 1937.

Consell Municipal de Girona
Conselleria de la vivenda

RECAPTACIÓ D'ESTATGES

Aquesta Conselleria fa avinent a tots els ciutadans que no tenen satisfet el lloguer d'estatges o locals, corresponent al mes de Gener d'enguany, que podran efectuar-ho fins el dia 23 dels corrents, passat el qual es deixaran a mans del Conseller, per a que prengui les

mesures convenientes per a llur cobrament.

Lo que posem en coneixement de tothom, a efectes de que s'hi posi la màxima atenció.

Girona, 17 de Març del 1937.

Totes les reclamacions que hagin de fer els llogaters de les cases incautades per l'Ajuntament, i que es refereixin a obres, deuran fer-se

de 10 a 12 del matí i de 5 a 7 de la tarda, en la Oficina municipal de reclamacions (antigua Casa Carles).

Consell Municipal de Girona
AVIS

Es posa a coneixement de tots els posseïdors de bestiar caballar, que a partir de avui, dia 18, s'establirà en el lloc de costum la Parada de Caballs Sementals.

L'horari serà de 9 a 10 del matí i de 3 a 4 de la tarda.

Girona 18 de març de 1937.

Dispensari de lluita antituberculosa i acció social de les comarques gironines

Servei de vacunació antituberculosa amb la vacuna Calmette-Guerin

Aquest Servei prega a tots els metges i llevadores que d'una manera tant entusiasta col·laboren a l'obra de vacunació contra la tuberculosi en els nous nats, se serveixin enviar seguidament les fitxes de vacunació, doncs a l'enviar-les amb retràs es produeixen perturbacions a la bona organització del Servei.

Aiximateix, cal fer-ho les famílies amb les fitxes de revacunació, per tal de que puguin ésser degudament classificats tots els infants vacunats i revacunats.

NOTA FACILITADA POR LA COMISARIA DE DEFENSA DE GERONA Y SUS COMARCAS, A TODOS LOS CIUDADANOS

Ayer día 16 de los corrientes y previamente convocados por esta Comisaría, se reunieron bajo mi presidencia, todos los representantes de los organismos políticos y sindicales de esta ciudad, junto con los Delegados Comisarios de Orden Público y de la Generalidad y del Presidente del Consejo Municipal, acordándose después de meditada y larga discusión, dar un plazo de 48 horas, para la entrega de todas las armas largas de la retaguardia. El plazo de dicha entrega termina el día 18 a las 12 de la noche. Pasada esta hora se procederá a la busca y captura de todas aquellas que no hayan sido entregadas, aplicándose las sanciones de máximo rigor en el caso improbable de que algún insensato dejase de cumplimentar esta orden, que deberá tener para todos la mayor fuerza y valor, por cuanto las suscriben todos los elementos encuadrados en los distintos partidos y organizaciones antifascistas.

Las armas largas para el frente, esa es la consigna y esa es unida a ella la orden que se os da.

Que nadie cometa la imprudencia de quedarse con alguna, pues sería considerado como faccioso y como a tal castigado.

Las armas controladas por los partidos y organizaciones, deberán ser entregadas a los mismos. Todas las demás, en esa Comisaría de Defensa.

Girona, 17 de marzo de 1937

Por la Comisaría de Defensa

Pey Sardà

NOTA DEL PARTIT REPUBLICAN D'ESQUERRA (IZQUIERDA REPUBLICANA)

La Junta Municipal del Partit Republicà d'Esquerra (Izquierda Republicana) ha acordat exigir dels seus afiliats, l'estricta compliment del Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya que disposa el lliurament immediat de totes les armes llargues que es troben a reraguarda, amb destí al front de guerra, i a tal efecte adverteix a tots

llurs correligionaris que posseïxin fusells o mosquetons, l'obligació en què es troben d'entregar dites armes a la Secretaria de l'Agrupació del Partit, en l'improrrogable termini de 24 hores; en el ben entès de que aquesta Agrupació declina tota responsabilitat sobre els qui deixin de complir aquest deure, sens perjudici d'aplicar-los-hi les sancions polítiques que per manament de dita consigna siguin acordades.

Girona, 16 de març del 1937

La Junta Municipal

El Front de la Joventut Revolucionària protesta per la suspensió de «La Batalla»

El Front de la Joventut Revolucionària fa pública la seva protesta per la suspensió d'un òrgan revolucionari: del diari obrer «La Batalla».

En aquesta suspensió veiem un atac a la llibertat de crítica, tan indispensable a la marxa de la revolució i un intent per a imposar el silenci a les forces revolucionàries, com ho fou abans la suspensió de «C.N.T.» de Madrid i de «Nosotros» de València.

El Front de la Joventut Revolucionària expressa també llur decisió de lluitar amb energia per a que siguin respectades la llibertat de crítica i expressió de la classe treballadora, doncs sense elles la pura res de la revolució està seriósament menaçada.

Pel Front de la Joventut Revolucionària,

El Comitè Central.

La qüestió més important no entesa pels socialistes i que constitueix la seva miopia teòrica, la seva submissió al perjudici burges i la seva traïdoria política envers el proletariat, és que, en la societat capitalista, des del moment que s'acentua la lluita de classes, no hi ha termes mitjaments entre la dictadura burgesa i la dictadura proletària. Totes les il·lusions d'una solució intermitja no són més que gemecs reaccionaris de la petita burgesia.

Lenin- Informe al 1.º Congrés de la I. C.

En la sessió darrera de l'Ajuntament de Palafrugell es destinaren les conselleries de la forma següent:

Finances: Pujol (E.R.C.), Moriscot (P.O.U.M.), Mulà (C.N.T.) i Rodríguez E. (P.S.U.).

Proveïments: Pujades (P.S.U.), Català (P.O.U.M.), Palau (C.N.T.) i Ruiz (E.R.C.).

Treball i Economia: Rossinyol (C.N.T.), Donjó (P.S.U.) i Cuixart (E.R.C.).

Sanitat i Assistència Social: Sureda (C.N.T.), Roques (E.R.C.) i Garcia San Martín (P.S.U.).

Cultura: Colom (E.R.C.), Pujades (P.S.U.) i Clos (C.N.T.).

Governació i Obres Públiques: Català (P.O.U.M.), Teixidor (C.N.T.), Garcia San Martín (P.S.U.) i Roques (E.R.C.).

Pajares, Solanillo, Elmera del Trieno i Moromanchel pobles conquistats als facciosos

BARCELONA

Grandios míting del P. O. U. M.

Barcelona (2 tarda). — La suspensió temporal de "La Batalla" i la campanya que cada dia amb major ràbia, es realitza contra el P. O. U. M. i la greu situació creada, nacional i internacionalment, i els perills que amenacen la revolució espanyola, han decidit al Comitè Executiu del Partit a organitzar, pel proper diumenge, un grandios míting a Barcelona, que serà, n'estem segurs, un èxit rodó des de tots els punts de vista.

Demanen que es destitueixi en Comorera

Granollers (2 tarda). — Ahir tarda es celebrà una assemblea popular a un local d'aquesta ciutat, i a la qual hi assistí tot el poble de Granollers.

En el curs de la mateixa s'acordà demanar al Govern de la Generalitat la destitució fulminant del senyor Comorera.

S'ha nomenat per a portar a cap aquestes gestions, una comissió composta pels companys Pamies i Fusté per la C. N. T. i Muñoz i Ponsetí per l'U. G. T.

Tots els oradors que prengueren part en l'assemblea qualificaren de "quinta columna" a la G. E. P. C. I.

El veí d'aquesta Joan Abella domiciliat al carrer del Matadero fa a mans de l'Alcaldia un carretó de mà trobat abandonat davant el seu domicili.

En Josep Cantenys, d'Albanyà, una clau de les anomenades angleses.

Els escombrariers municipals Manuel Benito i Francesc Bosch demont un xec del B. U. C.

Tot serà lliurat a qui acredití li pertanb.

Mina submarina a Cap de Bagur

Palamós, (Per telèfon). — Ahir a la tarda una barca de les anomenades «vaques» que sortí a pescar a l'ésser a uns 200 metres de la Punta Negra (Bagur) i al mateix lloc on topà amb un altra el vaixell petrolier grec, les xarxes se li enredaren amb un cos dur que resultà ésser una mina submarina.

El patró de la barca anomenat Perico de la Noya, fent gala d'una gran valentia arrossegà la mina fins a les roques on col·locà senyals i s'arribà fins a Palamós, on donà compte a les Autoritats, marítimes de la troballa.

Espectacles

SALÓ DURRUTI

Avui dijous. — La producció Columbia, «Adiós al pasado». — Metro Goldwyn, «Luisiana» per Jean Parker i Robert Youny. — El interessant reportatge de la S. I. E., «Baio el signo libertario».

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat diu així:

Sub-sector pirineu. — Duels d'artilleria sense conseqüències per nostra part.

Sector Divisió Durruti. — La passada nit les nostres forces han efectuat un important cop de mà, donant com a resultat una rectificació de les nostres posicions, havent-se ocupat a l'enemic algunes posicions. Per la nostra part les nostres forces han tingut alguns ferits lleus.

Sector Divisió Jubert. — S'ha sostingut un combat amb les patrulles d'exploració faccioses, causant a l'enemic baixes vistes, entre elles dos morts que no han pogut retirar. Per la nostra part solament un ferit lleu.

Res de nou a la resta del front.

Reunió extraordinària del Consell de la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — El President Companys ha passat el matí treballant al seu despatx de la Residència. Més tard ha rebut al cònsol de la U. R. S. S. i al Diputat al Parlament Català Joan Tauler.

Aquesta tarda presidirà la reunió del Consell Extraordinari de la Generalitat que es celebrarà a les 6.

Manifestacions de Terradelles

Barcelona (2 tarda). — El conseller primer Terradelles ha rebut aquest migdia als periodistes i els ha manifestat que en la reunió que es celebraria aquesta tarda a les 6 es parlarien de qüestions relacionades amb la guerra.

Ha dit també que ahir el president Companys el cridà a ell i al conseller de Defensa company Isgleas, celebrant tots junts una entrevista. El conseller Isgleas l'informà del resultat del seu viatge a València, per tal de portar a terme el compliment de la mobilització decretada.

Abans d'acabar ha dit que el Comitè de Control del diari "La Vanguardia" havia visitat al president Companys oferint-li el diari com a òrgan oficios del Govern de la Generalitat. Companys ha agraït infinitament aquest oferiment.

Aquest matí havia celebrat una conferència amb el conseller de Seguretat Interior Aiguader, el qual li ha dit que les seves gestions a València marxaven per un camí de comprensió i que demà arribaria a Barcelona.

Les darreres informacions llegiu-les a L'ESPURNA

MADRID

Madrid, 18. — Durant el matí d'avui, les nostres forces realitzaren moviments preparatoris de l'ofensiva que anava a portar-se a terme sobre determinats punts; però el mal temps aturava en part l'actuació del nostre exèrcit.

A primeres hores de la tarda, a pesar que el mal temps continuava entorpidint els moviments de l'exèrcit lleial, les nostres tropes començaren, millor dit, reprengueren una enèrgica ofensiva allà on les forces rebels tenien concentrats els seus millors homes i material.

L'ofensiva republicana fou intensa, ràpida i en diverses direccions. Com que els feixistes no esperaven aquest atac per la nostra part, a més de constituir per a ells una desagradable sorpresa, també els impedí l'oportú auxili de la seva reraguarda, que era intensament bombardejada per les nostres bateries.

La infanteria republicana, precedida de carros de combat i tancs, es llança a l'atac damunt el poble de Morantel, el qual, al cap de gairebé dues hores de resistència facciosa, quedà a poder de les forces lleials.

Els rebels sofriren bastantes baixes en aquesta acció puix, com deiem, la sorpresa fou tal que no pogueren defensar-se. A Morantel els facciosos deixaren abandonat gran quantitat de material de guerra que fou recollit per les nostres tropes.

Les forces republicanes, en una audaciosa exploració, arribaren fins el riu Tajuña, on, sense gran esforç, prengueren també el poble de Pajares. L'ofensiva de les nostres forces es desenrotllà tal com l'havia prevista l'alt comandament; i la sorpresa que aquesta ofensiva produí als feixistes els causà tal desmoralització que davant l'avanç de les nostres tropes no feren més que retrocedir, sense ocupar-se de la seva defensa.

Els pobles de Solanillos, Olmeda del Extremo i Torre de Burgo, també caigueren a poder de les tropes republicanes que, en el seu avanç, no trobaren el més petit obstacle per part dels facciosos, els quals, deixant el camp ple de cadàvers i moltíssim material de guerra, es refugiaren en llocs on l'exèrcit popular els deixà tranquils per renunciar la seva persecució.

El dia d'avui ha estat una jornada gloriosa per a l'exèrcit republicà; i a no ésser pel mal temps, que impedia la marxa dels nostres tancs i carros d'assalt, l'avanç hauria tingut encara major profunditat.

El crebantament causat a les forces faccioses ha estat enorme i les nostres tropes quedaren en tal posició que el lloc on estigué el poble de Brihuega, ha quedat completament dominat.

A més a més d'haver-se comprovat els terribles efectes dels nos-

tres bombardeigs aeris als poblats on estigueren els rebels, s'ha pogut també confirmar la desmoralització existent al seu exèrcit.

Al sector de Jarama han estat rebutjats diversos atacs sobre les nostres posicions de Morata de Tajuña. Acte seguit, les forces lleials contraatacaren enèrgicament i rectificaren favorablement llur posició. L'exèrcit popular, en aquest sector, no dona un punt de repòs a les forces faccioses, a les quals hostilitza constantment, bé per mitjà de l'artilleria o bé per mitjà d'atacs de la nostra infanteria.

A l'hora que telefonem, la tranquil·litat és completa a tots els sectors del front, excepte al del Jarama, on prossegueix un intens canoneig i a la província de Guadalajara, al sector de la qual continuen les operacions iniciades aquest matí amb ple èxit.

Un balanç tràgic

Madrid (4'15 tarda). — El diari "La Libertad" en la seva edició d'avui publica una informació-balanç de les víctimes que el feixisme criminal ha causat a la població civil, totalment innocents, i per mitjà dels obusos i bombes llançades per l'aviació i l'artilleria rebel.

Aquest balanç està fet a comptar des del 23 d'octubre a darreries de febrer data en què començà l'ofensiva feixista contra la capital.

Morts al casc urbà 607; ferits 2809 i desapareguts 430.

A les barriades limítrofes 213 morts i 639 ferits. D'entre aquests darrers, 370 moriren poc després.

El resum fou de 1490 morts; 3134 ferits i 430 desapareguts, o sigui 5054 víctimes de la criminal grapa facciosa.

A més les bombes han destruït 980 edificis de la ciutat, sense enumerar, però, en aquesta quantitat el barri d'Argüelles que ha quedat totalment destruït.

Aquest és el balanç tràgic que en la seva edició d'avui publica el diari madrileny "La Libertad".

Ara més que mai, ajudem Madrid, en tots els aspectes!

Pobles reconquistats

Madrid (4'15 tarda). — Les forces lleials han efectuat una acció intensa al nord de Cifuentes poble que ens agafaren dies passats els facciosos i hem ocupat el poble de Maromanchel que permetrà operacions estratègiques contra Cifuentes.

Aquest matí s'ha registrat un fort atac rebel al sector Buena Vista.

L'aviació lleial ha efectuat un raid sobre San Esteban de Pravia i Grado, bombardejant algunes concentracions faccioses.

Al sector de Guadalajara les forces del poble proseguint llur marvellós avanç han ocupat aquest matí els pobles de Pajares, Solanillo, Olmedo del Extremo i Torre del Burgo.

Sembla que les forces han abandonat el poble de Brihuega.

Dos oficials italians i dos soldats que havien franquejat les nostres línies pel flanc esquerra han estat fets presoners i portats davant el cap que els hi ha pres declaració.

Des de les 5 de la matinada que es senten remors d'un continuat combat, des de la ciutat. Els vidres que resten intactes de les cases de Madrid tremolen pel retronny del canó i metralladora.

La lluita es desenvolupa a la Ciutat Universitària, Casa de Campo i Barri d'Usera.

Han esclatat alguns obusos a Madrid que han causat víctimes, encara que no poden precisar-se.

al moment de comunicar, la lluita encara continua amb igual intensitat.

Abel Velilla i Samblancat a València

València (4'15 tarda). — El Ministre d'Indústries ha rebut aquest matí al president de l'audiència de Barcelona Angel Samblancat i al company Abel Velilla.

Han celebrat una llarga entrevista.

ESTRANGER

Vaga general a París

París, (4 tarda). — La Comissió Executiva de la C. G. T. ha decretat per avui vaga general basant-se en els incidents lamentables ocorreguts a Clichy.

Queden exhimitos de la vaga els obrers llibreters i els que treballen en periodics i els de serveis públics.

La vaga acabarà a les 7 del vespre i només es celebrarà a París.

L'aspecte de la ciutat és mort. No circulen ni el metropolità, automòbils ni taxis, solament els companys que han d'entrar al treball.

El Front Popular francès

París (4'15 tarda). — El Front Popular ha celebrat un important míting a Clichy davant 3.000 persones. Han pronunciat diversos parlaments entre ells un de l'alcalde. Tots els oradors han demanat la dissolució immediata de les lligues feixistes.

S'ha demanat un comitè socialista-comunista per a defensar el poble.

Encara protesta

Washington (4'15 tarda). — L'embaixador alemany ha protestat en nom d'Hitler del discurs pronunciat fa dos dies per l'alcalde de Nova York, La Guàrdia.

Potser si s'ho creu

Trípoli (4'15 tarda). — Mussolini visità ahir tarda alguns edificis importants de la ciutat. Parlant amb les autoritats manifestà que estava content de l'esperit de fraternitat que hi ha entre ambdós països i que hi havia quatre cents milions de musulmans que li manifestaven simpatia.

Avui pronunciarà un discurs.

Des de Figueres

El reformisme contra la C. N. T. la F. A. I. i el P. O. U. M.

Proseguint un pla de provocacions degudament premeditades, dissabte darrer es va organitzar una manifestació de dones. Oficialment no es coneixien els organitzadors de l'acte, però sembla que és obra del P. S. U. C.

Com que la manifestació va ésser un fracàs puix sols hi prengueren part unes poques dones de l'Esquerra, entre les quals hi havia l'esposa de Puig Pujades, diputat al Parlament espanyol, per fer engroixir la manifestació, s'atreuen a entrar violentament als domicilis particulars i on hi veien dones les obligaven a sumar-se a la manifestació i si aquestes no les obeïen les insultaven grollerament.

Entre les manifestants es destacaven unes quantes dones molt conegudes que les varen fer pujar baix preu que les varen fer pujar al local de les J. J. LL. a maltractar i insultar les dones lliures que hi havia i també varen difamar a les dones del P. O. U. M. que des del balcó del nostre local miraven la carnavalesca desfilada, estacionant-se davant del nostre estatge fins que es varen cansar de dir fàstics.

La reacció pública davant la inqualificable provocació es manifestà amb crits de: Visca la F. A. I.! Visca la C. N. T.! i Visca el P. O. U. M.!

Tot el poble com cal criticà enèrgicament la manera de procedir dels organitzadors de la manifestació que davant del fracàs evident volien promoure aldarulls maltractant de paraula i obra a les dones honorades que no s'avenien a la maniobra política patrocinada pel P. S. U. C. i, encobertament, per l'E. R. de C.

L'ambient de dissabte a la nit en tot el poble era completament contrari als provocadors.

Com a continuació al pla traçat el diumenge al matí, les joventuts unificades i d'esquerra celebraren una assemblea pública. En la mateixa hi varen assistir, al públic com és natural, alguns militants de les J. J. LL. i de la J. C. I. Començà l'acte amb una forta crítica contra la nostra organització i quan un dels oradors de les joventuts unificades, que abans del 19 de juliol defensava el tríptic de Déu, Pàtria i Rei, digué que calia exterminar les J. J. LL. i a la J. C. I. perquè aquestes joventuts eren feixistes, es promogué un gran escàndol que impossibilità la continuació de l'acte. Es privà, per evitar greus incidents, la celebració d'una manifestació que pensaven fer els organitzadors de l'Assemblea i es diu que s'ordenà la detenció de l'element provocador.

L'ambient que regna a Figueres contra aquesta campanya indecorosa es palesà ahir en el míting que organitzaren la F. A. I., la C. N. T., les J. J. LL., el P. O. U. M. i la J. C. I.

Les organitzacions revolucionàries no podem admetre de cap manera que elements que s'han infiltrat en organitzacions que es diuen de classe i aquests joves d'esquer-

ra que els primers mesos del moviment no se'ls veié enlloc i que ara es mouen induïts per cacics que mai s'atreuen a donar la cara i que sols cerquen la manera d'entaular una lluita intestina dins el nostre camp que els permeti desfer-se dels proletaris conscients i poguer continuar visquent a l'esquena dels que treballem, ens difamin. S'ha d'acabar amb les provocacions i per acabar cal emprar l'ofensiva. Si anem rebent i callem, ens aixafaran totalment. Acceptem la lluita on vulguin, que esculleixin el terreny.

Si el 19 de juliol lluitàvem a pit descobert contra els militars facciosos, avui podem combatre també contra els que sense tenir en compte els molts camarades que hem sacrificat a la lluita s'atreuen a qualificar-nos amb els adjectius més infectes.

I això sols ho fan per provocar-nos, perquè saben prou bé que som capaços de portar a la pràctica la consigna netament revolucionària de: Guerra al front! i Revolució social a la rereguarda!

Corresponsal

EL PARTIT

Si el sindicat pot agrupar un conjunt heterogeni de tendències ideològiques, el partit, contràriament, ha d'ésser l'expressió pura i simple d'una tendència determinada.

L'organització d'un partit ha d'ésser sobre bases teòriques. Aquestes han d'ésser conegudes per tots els seus afiliats. Dels partits hom hauria d'eliminar els adherits sentimentals. Tot-hom que no es faci seu íntegrament tot el programa a desenrotllar de la ideologia a què diu que pertany serà un afiliat indesitjable.

A un partit teòricament fort correspon, lògicament, una estructura ben determinada de finalitat concreta i ob-

jectiva. Partits que dubtin, partits que divaguin i no puguin oferir un programa essencial dels principis bàsics en què s'inspira l'existència i la raó de la seva actuació, serà un partit feble i ineficax, encara que tingui moltes actes de diputat, i compti amb milers d'adherits. Aquesta massa, serà, en qualsevol moment, desorganitzada i dividida a causa de la falta de convenciment teòric dels seus afiliats.

El partit ha d'ésser un bloc homogeni i uniforme quant a l'exterior. Això sols s'aconseguirà ultra un coneixement teòric de l'ideal que anima el partit, amb una severa disciplina. L'organització interna d'un partit de classe serà la del centralisme democràtic. L'actuació del partit, reflex de la seva estructuració interna, no ha d'ésser jutjada, però, a través de la liberalitat que informa els actes de la vida interior del partit, sinó a través de l'actuació externa al poble i a l'Estat.

Serà perjudicial que els afiliats a un partit deixin de banda les idees per a jutjar els problemes a través de la concepció d'un "leader". Ha de procurar-se sempre, que no hi hagi excessiva admiració i submissió a un sol home. La integritat i la puresa d'un ideal no és pas patrimoni exclusiu de mentalitats privilegiades. La puresa dels principis d'una ideologia, radica no en

l'actuació ni en les tàctiques que poden ésser variades segons les circumstàncies, sinó en les doctrines bàsiques que són la raó d'ésser del partit i les generadores de la seva actuació.

El pensament, la cultura, la iniciativa individual, han d'ésser posats al servei de la causa. L'individu ha de declinar davant de la col·lectivitat. La rebellia ha d'ésser sempre imprescindible, subordinada als interessos del partit. Quan un individu doni una orientació i aquesta és acceptada pel partit, aquella idea o orientació deixa d'ésser patrimoni d'un individu i passa a ésser patrimoni de la col·lectivitat. La individualitat s'esfuma i passa a formar part íntegrament de l'interès col·lectiu. Es desprèn lògicament d'aquestes consideracions que mai no ha de fer-se responsable de l'actuació d'un partit a un individu si aquest va assessorat i obra de comú acord amb la massa. Els encerts i les equivocacions, doncs, seran sempre del partit, mai del dirigent B. o C. que va donar l'orientació. Obrant d'aquesta forma s'evitaran moltes vegades els partidismes personals i les lluites internes que debiliten l'eficàcia de l'organització i transcendeixen irremeiablement en l'actuació externa del partit, a més de donar armes a l'enemic.

I els partits que culpin a un individu determinat dels desencerts del partit, o serà que haurà actuat prescindint de l'opinió dels afiliats, i en aquest cas s'imposa una sanció fulminant, o serà que la majoria del partit no té criteri propi i s'emmotlla i concep a través del cervell del cabdill i, en aquest cas, demostra que toleren la tirania i proclamen l'absència de la condició pensant, inherent a tot ésser humà conscient.

La disciplina és en els partits una de les forces especials. El partit ha d'actuar en plans i condicions diferents, segons les tàctiques que vénen determinades per l'estat en què es trobin les condicions polítiques, socials, econòmiques, morals, culturals etc., de la societat, però sempre ha de moure's a un mateix ritme, subordinant en tot moment els interessos personals i generals, als interessos i necessitats del partit.

Jordi ARQUER

Estatutos de la U. G. T.
reformados en el XIV Congreso, celebrado en Madrid durante los dias
26 junio al 4 de julio 1920

Declaración de principios

«La Unión General de Trabajadores de España es una institución eminentemente de productores, organizados por grupos afines de oficios y profesiones liberales, que, para mantenerse en sólida conexión, respeta la más amplia libertad de pensamiento y táctica de sus componentes, siempre que estén dentro de la orientación revolucionaria de la lucha de clases y tiendan a crear las fuerzas de emancipación integral de la clase obrera, asumiendo algún día la dirección de la producción, el transporte y la distribución en intercambio de la riqueza social».

Fulletó de L'Espurna 38 - El Taló de Ferro

mer en habilitat per a conduir els assumptes per a servir als cartels i augmentar els dividends tot costejant i evitant la llei. Molt bé, però no us departiu d'aquesta missió remarcable. Sou un excel·lent advocat, però un pessim historiador. Ignoreu des del primer mot de la sociologia, i pel que fa a lo biològic teniu l'aire d'ésser contemporani del Plini vell.»

El coronel es removia en el seu seient. Un silenci absolut regnava en la sala. L'assistència tota, estava fascinada, medussada. Aquests tractes al famós coronel Van Gilbert era una cosa inoïda, increïble, inimaginable, el personatge que feia tremolar els jutges quan s'alçava per a parlar al tribunal! Però l'Ernest no perdonava mai a l'enemic.

«Això, naturalment, no significa cap blasme contra vostre, va afegir. Cidascú el seu ofici. Resteu en el vostre que jo no em mouré del meu. Vós esteu especialitzat.

Tant que es tracti del coneixement de les lleis, de trobar la millor manera d'esquivar-se'n o de fer-ne de noves ventajoses per a les corporacions espoliadores, quedo amb la pols als vostres peus. Però quan de sociologia es tracta, que és el meu ofici, us toca a vós de restar als meus peus amb la pols. Recordeu-vos d'això. Recordeu també que la vostra llei és una cosa efímera, i que no esteu versat en les coses de més durada que un dia. En conseqüència, les vostres afirmacions dogmàtiques i les vostres generalitzacions imprudents sobre temes històrics o sociològics no valen ni tant sols l'esforç del buf que us cal per a enunciar-los.»

Ernest feu una pausa i observà amb aire reflexiu aquella cara enfosquida i deformada per la còlera, aquell pit pantejant, aquell cos que s'agitava, aquelles mans que convulsivament s'obrien i tancaven. I va prosseguir:

«Però sembla que teniu alè per perdre i vull donar-vos una ocasió per a esmerçar-

lo. He incriminat la vostra classe. Feu-me veure que la meua acusació es falsa. Us he fet remeuar la desesperada condició de l'home modern, — tres milions de mainades esclaus als Estats Units, sense el treball dels quals no hi podria haver beneficis, i quinze milions d'éssers mal vestits, mal menjats i encara més mal allotjats. — Us he fet observar que, mercès a l'organització social i a l'utilització de les màquines, el poder productor del civilitzat actual és mil cops més gran que el del salvatge que habita les cavernes. I he afirmat que d'aquest doble fet no se'n pot treure altra conclusió que la mala gerència de la classe capitalista. La imputació que us he fet ha estat aquesta, i varies vegades i ben categòricament us he emplaçat a respondre-hi. He anat més enllà, us he predit que no em contestaríeu. Hauríeu pogut aprofitar el vostre buf per a desmentir la meua profecia. Heu tractat el meu discurs d'error. Mostreu-me'n la falsedat, coronel Van Gilbert. Responeu a la inculpció que jo i el

milió i mig dels meus camarades hem llançat contra la vostra classe i contra vós».

El coronel oblidà completament que com a president tenia l'obligació de cortesia de cedir la paraula als que la reclamaven. Altra volta s'alça d'un bot, tirant en l'aire els seus braços, la seva retòrica i la seva sang freda; tant prompte increpava l'Ernest per la seva joventut i la seva demagògia, com atacava bestialment la classe obrera, que s'esforçava de presentar com desproveïda de tota mena de capacitat i sense cap valor. Quan la seva tirada prengué fi, Ernest replicà en aquests termes:

— Com a home de lleis, mai m'he trobat amb cap altre, com vós, que costi tant de fer-lo mantenir en el tema que es discuteix. La meua joventut no té res que veure amb tot el que he dit, com tampoc hi té que veure la manca de valor de la classe obrera. He acusat la classe capitalista d'haver regit la societat. A n'això no hi hàuveu respost. Ni tan sols heu intentat de respondre-hi. Es que, potser, no en trobeu cap de res-